

'Creality' VS 'Reality'

Ze worden tegenwoordig allemaal over één kant geschoren. Er is niemand die ze begrijpt en begrip tonen is al helemaal uit den boze. Jongeren. Met het pamflet Boeih! verduidelijkt Rob Wijnberg wat er afspeelt in de gedachten van jongeren.

Wijnberg is achtentwintig jaar oud en behoort tot jongste opinieredacteur van NRC Handelsblad en Nrc.Next. Daarnaast studeert hij filosofie aan de universiteit van Amsterdam en publiceerde hij eerder essays in De Groene Amsterdammer en in het Franse weekblad Le Courrier International. Doormiddel van drie essays genaamd 'Boeih!', 'Chilluh' en 'Pimpuh' probeert Wijnberg een duidelijk beeld te weergeven hoe de maatschappij van Nederland eruit ziet. Dit vanuit het perspectief van de jongeren. Deze drie woorden hebben een diepere betekenis en vormen een symbool voor de huidige jeugd generatie. Voor een aantal jongeren is dit pamflet een bevestiging van hun leven en voor de oudere generatie kan dit pamflet de uitleg zijn van de gedachtegang van 'de jeugd van tegenwoordig'.

Wijnberg beschrijft dat jongeren leeft in een informatietijdperk. De media overdondert ze met allerlei informatie. Hij gebruikt de termen zoals 'creality' en 'reality'. Het nadeel is dat deze termen niet door jongeren onderscheiden kunnen worden. De grens van fictie en feit zijn ver te zoeken. Politiek, terrorisme, maatschappij en geloof zijn onderwerpen waarvan ze liever van niks van willen weten. Ze zonderen zich af en zoeken hun ontspanning in het chilluh of lounge. Ze ontlopen liever deze onderwerpen omdat dit vaak toch niet boeih is. Jongeren van deze generatie willen ergens bij horen of op iemand lijken. Ze zijn op zoek naar hun eigen identiteit. Doordat ze op allerlei manieren worden beïnvloed creëren ze hun een eigen realiteit en een eigen waarheid. Een onderwerp wat de Nederlandse maatschappij erg serieus moet nemen.

Ik vind boeih! een pamflet wat soms onduidelijk overkomt. Dit komt omdat Wijnberg van zijn gedachtes en belevenissen van een mug een olifant maakt. Hierdoor kan er soms geen onderscheid gemaakt worden tussen waarheid en fictie. Naast zijn eigen mening gebruikt hij ook veel te lange zinnen en springt hij van zijn gedachtes naar zijn belevenissen en weer terug. Dit roept soms enige verwarring op. Naast zijn onduidelijkheden gebruikt hij grappige anekdotes wat je aandacht vestigt om verder te lezen. Dit is een pamflet wat voor de 'jeugd van tegenwoordig' niet echt boeih is, maar wat voor ouderen een leerzaam inzicht kan geven op de jongeren van deze generatie.